

[Tvede.]

anbefalet af Arbejdsraadet, og efter hvad der er sagt mig personlig fra interesseret Side i den Sag, menes det ogsaa, at det er en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, den højtærede Minister her har foreslaaet angaaende Dagbladene. — Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til videre Fremme, eventuelt gennem en Udvalgsbehandling.

Marie Hjelder: Jeg tiltræder ogsaa med Glæde, at det omtalte „Hul“ i Lovgivningen angaaende Tilsynet med Fremstilling, Opbevaring og Anvendelse af Acetylen udfyldes. Det er selvfølgelig uforvarligt, at der ikke er Tilsyn med de til teknisk Brug knyttede Acetylgasværker, der falder udenfor Fabrikloven, og da Acetylen er saa farlig, maa der tages de videst mulige Forholdsregler for at forebygge, at Arbejdere, der er beskæftigede dermed, kommer til Skade. Jeg haaber, at Bestemmelserne i Lovforslaget er affattet saaledes — det er jeg nemlig ikke rigtig i Stand til at bedømme —, at virkelig ogsaa nye, endnu ikke kendte Opfindelser kan komme ind under Tilsynet. Fra Dag til Dag kan der komme f. Eks. nye Gasarter frem, og der kan i det hele taget komme nye farlige kemiske Sættninger frem, som det vil være uforvarligt ikke at føre en nøje Kontrol med.

Angaaende det andet Forhold, der er Tale om i Lovforslaget, Arbejdet ved Dagblade, kan jeg ogsaa anbefale, at Tilstandene føres tilbage til, hvad der var gældende før Bestemmelsen af 2. Februar 1918, saaledes at det bliver Hovedregelen, om der end kan finde Dispensationer Sted, at der er Søndagshvile for Bladarbejdere fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Aften.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Modtagelse af dette Lovforslag.

Lovforslaget er, som alle Ordførere har gjort opmærksom paa, delt i to Afdelinger, dels vedrørende farlige Apparater, dels vedrørende et helt andet, derfra forskelligt Apparat, nemlig Dagbladene, som jo i og for sig ogsaa godt kan betragtes som et farligt Apparat, men som dog vedrører et helt andet Omraade. Jeg vil derfor ogsaa sondre mellem disse Omraader. Der er almindelig Enighed om, at den første Afdeling af Lovforslaget bør gennemføres, og for denne Enighed takker jeg. De eneste Indvendinger, der har været gjort gældende, er

fremSAT af det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede), og de drejer sig ikke om selve Hovedformaalet med Lovforslaget, men kun om enkelte Udtryk, om, hvorvidt Anvendelsen af Udtrykket „andre Apparater“ er for vidt favnende eller ej, og om der muligvis i § 5 skulde staa „efter Indstilling fra Arbejdsraadet“ i Stedet for „efter Forhandling med Arbejdsraadet“. Det er jeg villig til at drøfte nærmere i et Udvalg. Paa Forhaand vil jeg sige, at jeg ikke er saa begejstret for, at man altid vil udelukke den øverste administrative Myndighed fra at træffe Bestemmelse og henlægge Ansvar til et underordnet Organ; men det kan vi jo diskutere.

Med Hensyn til Dagbladenes Stilling konstaterer jeg med Glæde, at jeg, der ellers af Bladene selv betragtes som en Fjende af Pressen, her staar som den mest ubetingede Forsvarer for Pressens Muligheder for at faa saa gunstige Forhold som muligt, i Modsætning til enkelte andre Medlemmer af dette høje Ting, der dog er betænkelige. Dette gælder først og fremmest det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen). Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at han i Dag egentlig stod som Stedfortræder for en anden Ordfører. Jeg maa hertil sige, at jeg beundrer det ærede Medlem. Han har, skønt han kun er Stedfortræder paa et saa uvæsentligt Omraade, vist sig i Stand til at udfolde en Sagkundskab og en dialektisk Færdighed, som ingen virkelig Ordfører vilde kunne gøre ham efter. Naar det ærede Medlem saaledes gennemgik de tre Grunde til Dispensationer i Fabrikloven, fulgte man ham med virkelig Interesse. Dette gælder navnlig Undersøgelsen af, hvorvidt Dagbladene kunde siges at høre med til Befolkningens Livsfornødenheder. Jeg er bange for at udtale min personlige Mening om dette Spørgsmaal, da jeg ikke ønsker at lægge mit eget Lovforslag nogen Art af Hindringer i Vejen, og navnlig er jeg bange for at udtale mig om, hvorvidt særlig Mandagsudgaverne, der jo i Regelen kun beskæftiger sig med Sport, kan betragtes som egentlig Livsfornødenhed. Men det er heller ikke nødvendigt for mig at komme nærmere ind paa denne Betragtning, da det ikke er denne anden Dispensionsgrund, der har været Aarsagen til at stille Dagbladene som ønsket. Det har været de af det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen), Socialdemokratiets Ordfører, anførte Betragtninger i Forbindelse med det særlige Ønske, som er fremsat af Københavns Bogtrykkerforening og tiltraadt af Arbejdsraadet. Dispensation vil derfor